

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
Rotel 060103

DOM
2013-08-26
Stockholm

Mål nr
F 8675-12

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Nacka tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2012-09-14 i mål nr F 59-12, se bilaga

KLAGANDE

R L

Ombud: C B O

MOTPARTER

1. Dödsboet S L

Ombud: H U

2. L L

Ombud: S B

3. E S

SAKEN

Fråga om anläggningsförrättning avseende väg för fastigheterna X, Y, Z och X1 i Borlänge kommun

Dok.Id 1065834

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

1. Mark- och miljööverdomstolen undanröjer mark- och miljödomstolens dom och Lantmäteriets beslut (2011-12-01 i ärende nr W 11716) i dess helhet och återförvisar målet till Lantmäteriet för fortsatt handläggning.
 2. L L och dödsboet efter S L ska solidariskt ersätta R L för dennes rättegångskostnader avseende ombudsarvode
 - a) vid mark- och miljödomstolen med 31 681 kr, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 14 september 2012, och
 - b) i Mark- och miljööverdomstolen med 22 900 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen på beloppet från domens dag, allt till dess betalning sker.
-

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

R L har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska återförvisa målet till mark- och miljödomstolen för förnyad handläggning eller bifalla hans ansökan och besluta att en gemensamhetsanläggning ska inrättas för den aktuella utfartsvägen. Han har även yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska fastställa andelstal för deltagande fastigheter samt att förrättningskostnaderna hos Lantmäteriet ska fördelas mellan fastighetsägarna för fastigheterna X, Y, Z och X1 efter vad som är skäligt.

R L har vidare yrkat ersättning för sina rättegångskostnader i mark- och miljödomstolen.

L L har motsatt sig ändring.

E S har motsatt sig ändring.

Dödsboet efter S L har medgivit R Ls talan.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader i Mark- och miljööverdomstolen.

Part har bestritt motparts yrkande om rättegångskostnader här.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Parterna har åberopat samma omständigheter och grunder som i mark- och miljödomstolen samt tillagt bl.a. följande.

R L

Ingående fastigheter kommer i framtiden att överlåtas och det är då viktigt såväl för fastigheternas värde som för nya ägare att det finns en ordnad skötsel. Mitt emot hans fastighet har ägaren av Z ett traktorgarage. Traktorerna måste därigenom köras ut på den aktuella vägen i höjd med R Ls fastighet. Av ingivna och

åberopade fotografier framgår exempel på nyttjandet. Underhållet av vägen avser inte endast snöröjning, utan även övrigt underhåll såsom sandning, grusning, dammbe-
kämpning m.m.

Genom ingivna fotografier i målet är det visat att snöröjningen inte fungerar. Det finns inte heller förutsättningar för en fungerande snöröjning då ingen av delägarna har en snöplog. Det torde i sig vara tillräckligt för att anse att det anförda skälet inte utgör hinder mot inrättandet. Det är numera två av de tre fastighetsägare som utnyttjar vägen som utfart som vill att en gemensamhetsanläggning ska inrättas. Detta torde innebära att opinionsvillkoret, även utifrån mark- och miljödomstolens resonemang, måste anses uppfyllt.

I samband med inrättandet av anläggningen ska lämpligen en samfällighetsförening bildas. Lagen (1973:1150) om förvaltning av samfälligheter och dess bestämmelser om föreningsförvaltning blir därmed tillämpliga. Oenighet och osämja i föreningar av denna art är vanligt förekommande. Redan reglernas förekomst verkar preventivt mot försök att motarbeta en nödvändig skötsel av anläggningen. Det finns bl.a. möjligheter att begära att länsstyrelsen utser en eller flera ledamöter i styrelsen.

När det gäller båtnadsvillkoret ska som fördel anses varje förbättring av möjligheten att utnyttja de fastigheter som deltar i anläggningen. Det är fastighetens nytta och inte fastighetsägarnas personliga intressen som avses. Även fördelar av social och miljömässig natur ska beaktas. Det en gemensamhetsanläggning kommer att belasta fastigheterna med är förrättningskostnaderna. På nyttosidan måste beaktas den ökning av fastigheternas värden som blir följderna om det finns en utfartsväg som har en ordnad förvaltning och som är farbar året om vid alla sorters väderlek. Därtill kommer det faktiska förhållandet att utfartsvägen alltid kommer att vara framkomlig eftersom delägarna är skyldiga att se till att utfartsvägen underhålls. I dagsläget är problemet att plogning inte sker och att det inte finns någon skyldighet för L L att ploga. Det sker istället efter eget gottfinnande, vilket inte är en hållbar och acceptabel situation.

Förrättningskostnaderna ska fördelas mellan parterna.

Dödsboet efter S L

Det råder motsättningar mellan dödsbodelägarna vad gäller inrättandet av en gemensamhetsanläggning. Bedömningen är att det är positivt att vägfrågan får sin slutliga lösning genom en förrättning då fastigheten ska säljas.

L L

När det gäller vägens belastning, skötsel och underhåll i övrigt finns det inget stöd för R Ls uppfattning att vägen inte hålls i fullgott skick på grund av en omfattande verksamhet hos L L. Den sistnämnde har numera avvecklat sitt jordbruk och är pensionerad. Den obetydliga verksamhet som bedrivs på hans fastighet inklusive sågen är i princip på hobbybasis för egna husbehov och för vissa sporadiska uppdrag. Grannar har t.ex. fått möjlighet att nyttja sågen för att bli av med en mindre mängd vindfällda träd. Vidare används inte den aktuella vägen av arrendatorn eftersom vägen är för smal för de stora maskiner som arrendatorn använder. Arrendatorn använder sig istället av åkervägar för att ta sig till jordbruksmarken. Det bedrivs således ingen omfattande verksamhet som sliter något nämnvärt på den aktuella vägen.

I förevarande fall är det främst L L som skulle få bära de ökade kostnaderna. Extra hänsyn bör därför tas till hans situation och uppfattning.

Inrättande av gemensamhetsanläggning skulle även strida mot proportionalitetsprincipen. Det finns redan en fungerande vägförvaltning som till en rimlig kostnad och arbetsinsats tillgodoser alla berördas behov av en väl underhållen väg.

När det gäller de fotografier som ska försöka skildra snöröjning så visar dessa inte något mer än att det vid den specifika tidpunkt då de togs fanns en viss mängd snö på platsen. I nästa ögonblick kan vägen ha blivit röjd då det i allmänhet faller sig naturligt att det hinner falla en viss mängd snö innan sjöröjning hinner vidtas. L L har under de perioder då R L anlitat en utomstående entreprenör för snöröjning inte haft möjlighet att utföra detta arbete. L L kommer dock att utföra arbetet för det fall en utomstående entreprenör inte gör det. Att vägen röjs med traktorskopa istället för snöplog kan inte anses ha någon relevans då det är både vedertaget och ändamålsenligt att använda skopa som plog på den aktuella vägtypen.

Sammanfattningsvis finns det varken något rättsligt stöd eller praktiskt behov av att inrätta en gemensamhetsanläggning avseende den aktuella vägen. L L har motsatt sig kostnadsansvar för förrättningskostnaderna eftersom det är R L som är ensam sökande och det därför är han som ensam ska stå för kostnaderna.

E S

Det är framförallt förrättningskostnaderna och de ytterligare kostnader som kan tillkomma vid förvaltningen av en gemensamhetsanläggning som hon motsätter sig. Att tvingas betala förrättningskostnaderna för att en annan fastighetsägare ska öka värdet på sin fastighet är inte acceptabelt. Värdet på hennes fastighet torde snarare minska genom en påtvingad gemensamhetsanläggning. Det enda hindret för utfart på vägen är i form av snö. Den traktor som hon använder för att ta sig till sin åker kan ta sig fram i större snömängder än en personbil, vilket innebär att hon inte har samma behov av snöröjning som övriga fastighetsägare. Det finns en annan möjlighet för skötseln av vägen och det är att den bysamfällighet som finns i Kårtylla, vilken bl.a. har hand om skötseln av andra vägar i byn, även tar hand om skötseln av vägen ifråga. Denna möjlighet bör undersökas innan man inrättar en gemensamhetsanläggning. Vägen används, om än i ringa omfattning, av andra bybor, varför det borde ligga i hela byns intresse att vägen underhålls. Det skulle innebära att även opartiska bybor deltog i beslutet. Snöröjningen däremot bör bekostas av fastighetsägarna. Hon har inget emot att bidra till underhållet av vägen, men anser att ett andelstal på en procent skulle vara skäligt för hennes del. Hon anser att det maximala andelstalet i vilket fall bör vara fyra procent.

A L, delägare i dödsboet efter S L, har inkommit med yttranden.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Utredningen i Mark- och miljööverdomstolen

Utredningen här är i allt väsentligt densamma som vid mark- och miljödomstolen.

Förutsättningar för inrättande av en gemensamhetsanläggning

Enligt 5 § anläggningslagen (1973:1149), AL, får en gemensamhetsanläggning inte inrättas för annan fastighet än sådan för vilken det är av väsentlig betydelse att ha del i anläggningen. Enligt förarbetena till lagen bör, med hänsyn till de förpliktelser som är knutna till delaktighet i en gemensamhetsanläggning, tvångsanslutning ske endast när starka skäl talar för det. Det bör även uppställas ett krav på att anläggningen ska vara av viss betydelse för den fastighet som ska tvångsanslutas (jfr prop. 1973:160 s. 84).

I 6 § AL anges ett båtnadsvillkor som innebär att en gemensamhetsanläggning får inrättas endast om fördelarna av ekonomisk eller annan art av anläggningen överväger de kostnader och olägenheter som anläggningen medför. Detta innebär enligt förarbetena till lagen att man ska göra en kalkyl beträffande anläggningens lönsamhet. Som fördel i detta sammanhang bör anses varje förbättring av möjligheterna att utnyttja de fastigheter som ska delta i anläggningen. I allmänhet torde en förbättring av detta slag yttra sig i en ökning av fastighetsvärdet. Oavsett om en sådan ökning kan påvisas eller inte, bör förbättringen beaktas. Däremot bör man vid båtnadsberäkningen inte ta hänsyn till sådana omständigheter som att anläggningen tillgodoser en fastighetsägares rent personliga intressen (jfr prop. 1973:160 sida 84).

Enligt opinionsvillkoret i 7 § AL får en gemensamhetsanläggning inte inrättas, om ägarna av de fastigheter som ska delta i anläggningen mera allmänt motsätter sig åtgärden och har beaktansvärda skäl för det. Vid denna prövning ska främst deras mening beaktas som har störst nytta av anläggningen. Vid bedömningen ska man ta hänsyn till antalet sakägare som motsätter sig regleringen, om de skäl som åberopas mot företaget är av väsentlig betydelse och sakägarnas reella intresse av den föreliggande frågan (jfr prop. 1973:160 s. 85).

Det framgår att det råder meningsskiljaktigheter mellan de fastighetsägare som använder vägen som utfart avseende hur vägens förvaltning sköts. Redan denna omständighet talar för att en gemensamhetsanläggning ska inrättas. Även båtnadsvillkoret är uppfyllt då fördelarna för respektive fastighet med en ordnad förvaltning av vägen får anses överväga kostnaderna för inrättandet av anläggningen.

Vad gäller opinionsvillkoret har dödsboet efter S L ändrat inställning och medgett R Ls yrkande om inrättande av gemensamhetsanläggning. Övriga fastighetsägare har motsatt sig inrättandet av gemensamhetsanläggningen. I sammanhanget bör särskilt beaktas att L L är den fastighetsägare som kan anses ha störst nytta av anläggningen. De skäl som anförts mot ett inrättande har dock framförallt bestått i att det redan finns en fungerande förvaltning och att anläggningen skulle innebära ökade kostnader för fastighetsägarna. Eftersom parterna är oense om förvaltningens utförande och vägen redan är anlagd och därmed inte orsakar större kostnader vid inrättandet av en gemensamhetsanläggning än förrättningskostnaderna är de anförda skälen inte sådana beaktansvärda skäl som avses i 7 § AL.

Därmed är förutsättningarna uppfyllda för inrättande av en gemensamhetsanläggning avseende förvaltning av vägen i fråga. Mark- och miljödomstolens dom och Lantmäteriets beslut om inställande av förrättningen ska därför undanröjas och målet återförvisas till Lantmäteriet för fortsatt handläggning.

Andelstal och förrättningskostnader

Frågan om andelstal och fördelning av förrättningskostnaderna ska avgöras av Lantmäteriet vid en fortsatt förrättning.

Rättegångskostnader

Enligt 31 § AL äger bestämmelserna om rättegången i 16-18 kap. fastighetsbildningslagen, FBL, motsvarande tillämpning vid fullföljd av talan mot anläggningsbeslut av lantmäteriet. Enligt 16 kap. 14 § FBL får mark- och miljödomstolen, efter vad som är skäligt med hänsyn till omständigheterna, besluta att sakägare som förlorar målet ska ersätta annan sakägare dennes rättegångskostnad och i övrigt ska 18 kap. rättegångsbalken tillämpas i fråga om rättegångskostnader. Bestämmelsen ska enligt 17 kap. 3 § FBL tillämpas även i fråga om rättegången i Mark- och miljööverdomstolen.

R L har i Mark- och miljööverdomstolen i huvudsak vunnit bifall till sina yrkanden. Han ska därför befrias från skyldigheten att ersätta L Ls rättegångskostnader vid mark- och miljödomstolen.

Vidare ska med hänsyn till utgången och med beaktande av att parterna stått i ett klart motsatsförhållande till varandra i båda instanser rättegångskostnaderna fördelas enligt huvudregeln i 18 kap. rättegångsbalken. Detta innebär att part som tappat målet ska ersätta motpart dennes rättegångskostnad både vid mark- och miljödomstolen och i Mark- och miljööverdomstolen. Ersättning för rättegångskostnad ska enligt 18 kap. 8 § rättegångsbalken fullt motsvara kostnaden för rättegångens förberedande och talans utförande jämte arvode till ombud eller biträde, såvitt kostnaden skäligen varit påkallad för tillvaratagande av partens rätt.

R L har yrkat ersättning för sina rättegångskostnader med 47 120 kr för ombudsarvode vid mark- och miljödomstolen och 22 900 kr för ombudsarvode i Mark- och miljööverdomstolen.

Vid *mark- och miljödomstolen* vitsordade L L skälig rättegångskostnad motsvarande 14 timmars arbete. Mark- och miljööverdomstolen bedömer att skälig ersättning motsvarar 20 timmars arbete samt ersättning för tidsspillan och kostnader. Vad gäller kostnaderna i *Mark- och miljööverdomstolen* har inga kostnader vitsordats. Skälig ersättning får anses motsvara yrkat belopp och ska dömas ut.

Med hänsyn till E Ss begränsade intresse i en gemensamhetsanläggning anser Mark- och miljööverdomstolen att hon skäligen bör undantas från ansvaret att ersätta R Ls rättegångskostnader. Rättegångskostnaderna ska därmed betalas solidariskt av L L och dödsboet efter S L.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Lars Borg och Vibeke Sylten, referent, tekniska rådet Jan Gustafsson samt tf. hovrättsassessorn Ulrika Stenström.

Föredragande har varit föredraganden Astrid Öfverholm.

NACKA TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2012-09-14
meddelad i
Nacka Strand

Mål nr F 59-12

KLAGANDE

R L

Ombud: C B O

MOTPARTER

1. Dödsboet efter S L

2. L L

Ombud: V M

3. E S

ÖVERKLAGAT BESLUT

Lantmäteriets beslut 2011-12-01 i ärende nr W11716, se domsbilaga 1.

SAKEN

Inställd anläggningsförrättning

Dok.Id 286758

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1104 131 26 Nacka Strand	Augustendalsvägen 20	08-561 656 00 E-post: mmd.nacka@dom.se www.nackatingsratt.domstol.se	08-561 657 99	måndag – fredag 08:30-16:00

DOMSLUT

1. Mark- och miljödomstolen avslår överklagandet.
 2. R L ska ersätta L L för rättegångskostnader med 20 335 kr, av beloppet avser 16 268 kr arbete och 4 067 kr moms.
-

BAKGRUND

R L har, i ansökan inkommen den 13 maj 2011, hos Lantmäterimyndigheten i Falun (Lantmäteriet) ansökt om anläggningsförrättning för att inrätta gemensamhetsanläggning för en mindre samfällad väg som berör fastigheterna X, Y, Z och X1 i Borlänge kommun.

I det överklagade beslutet fann Lantmäteriet att det förelåg hinder mot att genomföra de sökta åtgärderna och inställde förrättningen med stöd av 19 § anläggningslagen (1973:1149) AL, som hänvisar till 4 kap. 31 § fastighetsbildningslagen (1970:988), FBL. Lantmäteriet beslutade också att de kostnader som uppkommit i samband med förrättningen skulle betalas av R L.

YRKANDEN M.M.

R L har yrkat att mark- och miljödomstolen med upphävande eller med ändring av Lantmäteriets beslut ska bifalla hans ansökan och besluta att en gemensamhetsanläggning ska inrättas. R L har även yrkat att förrättningskostnaderna ska fördelas mellan samtliga fastighetsägare efter vad som är skäligt.

Motparterna har motsatt sig ett inrättande av gemensamhetsanläggning.

R L och L L har yrkat ersättning för rättegångskostnad.

GRUNDER M.M

R L _____

Som grund för överklagandet har han sammanfattningsvis anfört att den aktuella vägsträckan är den enda möjligheten till utfart för tre av fastigheterna (Z, X och Y). Fastigheten Z är en jordbruksfastighet som omger fastigheterna X och Y. Fastigheten Z har dels åkrar som brukas och dels en såg som även andra skogsägare samt ett aggregat för framställning av flis. Eftersom uppvärmningen på Z sker med flis medför det transporter med traktor på vägen. Även tunga fordon till åkrarna och besökare till sågen

använder vägen för transporter med timmer och virke. Den tunga trafiken medför en belastning av vägen och att lera dras upp på den grusade vägbanan. Under senare år har det uppstått stora problem med vägens underhåll och snöröjning. Orsaken till att problem uppstått har sin grund i att det föreligger osämja mellan, å ena sidan, L och S L och, å andra sidan, R L. L L har tidigare snöröjt vägen med traktor och skopa vilket inte har gett ett tillfredställande resultat. På grund av osämjan har dock L L plötsligt slutat snöröja framför R Ls fastighet. R L anlidade därför en snöröjare men övriga fastighetsägare har inte accepterat att dela på kostnaden för detta. R L har därför ensam bekostat snöröjningen under två vintrar vilket inte kan accepteras. Samtliga fastighetsägare måste dela på kostnaden för bland annat snöröjning och underhåll och då det inte är möjligt att komma överens är en gemensamhetsanläggning den enda lösningen som rättsordningen erbjuder.

Opinionsvillkoret är uppfyllt då de övriga fastighetsägare inte har beaktansvärda skäl för att motsätta sig inrättandet av anläggningen behovet är dessutom synnerligen angeläget. I praxis har fastslagits att det är viktigt att väg kan utnyttjas året om och om vägen utgör fastighetens utfartsväg så är det av väsentlig betydelse för fastigheten att ha del i anläggningen. I det här fallet har lantmätaren ansett att opinionsvillkoret i 7 § AL utgör hinder mot inrättande av gemensamhetsanläggning då övriga fastighetsägare åberopat att skötsel av vägen fungerar bra. R L är dock mycket missnöjd med skötsel och underhåll vilket i sig borde vara tillräckligt för att anse att opinionsvillkoret inte utgör hinder mot inrättande. Att det föreligger en konflikt mellan parterna ska i detta fall inte tillmätas någon betydelse utan förutsättningarna för gemensamhetsanläggningen ska bedömas utifrån den genomsnittliga fastighetsägarens nytta, behov och möjlighet till samverkan med övriga fastighetsägare. För en fastighetsägare som saknar annan utfartsväg blir situationen omöjlig om en gemensamhetsanläggning med föreningsförvaltning inte skulle kunna inrättas. Då det inte föreligger beaktansvärda skäl emot ett inrättande av anläggningen och då skötsel och underhåll inte fungerar tillfredställande eller överhuvudtaget ska överklagandet bifallas.

Till överklagandet har fogats fotografier på den aktuella vägsträckan samt fakturor från snöröjningen.

S L har motsatt sig ett inrättande av gemensamhetsanläggningen och anfört att det rör sig om en vägsträcka på 75 meter vilket gör det för kostsamt. Han hade bott på sin fastighet sedan år 1949 och aldrig haft några problem med vägen. Att R L fått betala för snöröjningen beror på att han anlitat den på eget initiativ.

E S har motsatt sig ett inrättande av gemensamhetsanläggningen och anfört att det torde bli orimligt dyrt då det rör sig om en kort vägsträcka och att åtgärden därigenom inte är ekonomiskt försvarbart. Hon använder vägen enbart ett fåtal gånger per år och en gemensamhetsanläggning skulle innebära att hon tvingas bekosta en del av en konflikt mellan andra parter. En gemensamhetsanläggning innebär inte per automatik att alla inblandade parter kommer överens om skötseln av vägen. Om det därtill krävs att en representant utsedd av länsstyrelsen måste ingå i samfällighetens styrelse så tillkommer ytterligare kostnader som är svåra att överblicka.

L L har motsatt sig ett inrättande av gemensamhetsanläggningen och sammanfattningsvis anfört att det ligger i samtliga fastighetsägares intresse att vägen underhålls och snöröjs på ett tillfredsställande sätt. Han har i över 30 år skött underhåll och snöröjning och samtliga fastighetsägare, förutom R L, är nöjda med detta. R Ls påstående om att vägen inte snöröjts utanför hans fastighet stämmer inte då ett dåligt snöröjningsarbete skulle drabba även de andra fastighetsägarna inklusive honom själv. L L har snöröjt vägen så att framkomligheten varit tillgodosedd för samtliga fastighetsägare. R L har dock inte nöjt sig med detta utan krävt snöröjning från en utomstående entreprenad och på eget initiativ anlitat egen snöröjning på grund av den osämja som uppstått. R L har avsatt en hel dag till att fotografera L L när han kör längs vägen det synes dock märkligt att han inte kunnat uppvisa någon som helst bevisning över dålig snöröjning och underhåll. Det kan därför antas att det inte finns några brister att dokumentera. Även övriga fastighetsägare har intygat

att skötseln fungerar bra och att det inte finns något behov av en gemensamhetsanläggning.

Enligt 5 § AL krävs det att gemensamhetsanläggningen är av väsentlig betydelse för fastigheterna, anläggningen måste vidare medföra fördelar av ekonomisk eller annan art som överväger kostnaden och olägenheten med anläggningen (6 § AL). Sakägare som har väsentligt intresse i saken och som har beaktansvärda skäl för detta behöver inte heller ingå i en gemensamhetsanläggning (7 § AL). Det är således många kriterier som måste vara uppfyllda för att en fastighetsägare ska kunna tvingas in i en gemensamhetsanläggning. Dessa kriterier är inte uppfyllda då det inte finns några ekonomiska eller andra fördelar som överväger kostnaden och olägenheten av en gemensamhetsanläggning. R L driver även frågan om att L L ska tilldelas 75 % i andelstal, vilket således skulle innebära att han tvingas bära kostnaden för anläggningen i motsvarande mån.

Till svarsskriften har fogats dokument angående omfattningen av L Ls verksamhet, karta och en skrivelse från R L.

Parterna har beretts tillfälle att slutföra talan.

R L har därvid utvecklats varför snöröjningen och underhållet av vägen inte fungerar tillfredsställande. Han har vidare uppgett att han velat träffa avtal med övriga fastighetsägare om skötseln utan resultat. Han har vidare bestritt att han tagit strid för att L L ska drabbas av ett högt andelstal och angett att han är beredd att acceptera att samtliga tre fastigheter som frekvent använder vägen har samma andelstal, förslagsvis 32 % och att E Ss fastighet erhåller resterande 4 %. R L har åberopat fotografier på vägen från vintrarna 2009, 2010 och 2011 samt fotografier som utvisar att det förekommit tung trafik på vägen.

A L har uppgett att dödsboet efter S L inte haft något ytterligare att anföra.

LL har ingett fotografier på vägen för att utvisa dess skick från augusti 2012.

DOMSKÄL

Handläggningen

Under målets handläggning har S L avlidit. Hans talan har övertagits av hans dödsbo i vilket R L och hans syster A L är delägare.

R L framställde inledningsvis en begäran om sammanträde men angav att begäran kunde komma att omprövas om motparterna bereddes tillfälle till yttrande. Yttranden har inkommit från motparterna. Mark- och miljödomstolen har sedermera upplyst R L om att domstolen funnit att målet lämpligen kan avgöras på handlingarna och berett honom yttra sig över detta samt slutföra talan. R L har slutfört sin talan skriftligen.

Mark- och miljödomstolen har därefter, med stöd av 31 § AL och 16 kap. 8 § första stycket FBL, avgjort målet utan sammanträde.

Mark- och miljödomstolens bedömning

Mark- och miljödomstolen konstaterar att prövningen i detta mål bör ske med utgångspunkt från varje fastighets beskaffenhet och typiska behov och att bedömningen görs oberoende av vem som för tillfället är ägare och oavsett dennes individuella behov och förutsättningar. I målet har dock framkommit att den bakomliggande konflikten synes bidra till att parterna även har olika uppfattning angående vägens skötsel och underhåll.

Domstolen finner dock sammantaget, även med beaktande av de ändrade förhållandena rörande fastigheten X, inte anledning att göra någon annan bedömning än vad Lantmäteriet gjort. Mark- och miljödomstolen instämmer således i Lantmäteriets bedömning av att förutsättningarna i 7 § AL inte är uppfyllda. Inte heller är båtnadsvillkoret i 6 § AL uppfyllt då fördelarna som kan uppnås med gemensamhetanläggningen inte bedöms uppväga de kostnader som anläggningen skulle medföra. R Ls överklagande bör således avslås.

Vid denna utgång ska R L förpliktas att ersätta L L för rättegångskostnad. R L har vitsordat yrkat belopp så som skäligt i sig.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se domsbilaga 2 (DV427)

Överklagande senast den 5 oktober 2012. Prövningstillstånd krävs.

Christin Brohmé

Björn Hedlund

I domstolens avgörande har deltagit tingsfiskalen Christin Brohmé och tekniska rådet Björn Hedlund. Enhälligt.